UCHWAŁA NR 0150/XLV/850/06

RADY MIASTA TYCHY

z dnia z dnia 30 marca 2006 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi pana K SZ na działalność Prezydenta Miasta Tychy oraz Dyrektora MZBM

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz.1591 z późn. zm.), w związku z § 28 Uchwały Nr 0150/II/10/02 Rady Miasta Tychy z dnia 5 grudnia 2002r. w sprawie Statutu Miasta Tychy (opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego Nr 2 poz.78 z dnia 14 stycznia 2003 roku z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), na wniosek Komisji Rewizyjnej,

Rada Miasta Tychy uchwala:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi Pana K SZ na działalność Prezydenta Miasta Tychy oraz Dyrektora MZBM złożonej do Wojewody Śląskiego uznaje się, że ich działanie w sprawie zwrotu zwaloryzowanej kaucji mieszkaniowej było zgodne z prawem, a tym samym skargę uznaje się za bezzasadną.

§ 2

Uzasadnienie Komisji Rewizyjnej stanowi załącznik do uchwały.

§ 3

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały jest Prezydent Miasta Tychy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący
Rady Miasta Tychy

dr Michał Gramatyka

Załącznik do uchwały
Nr 0150/XLV/850/06
Rady Miasta Tychy
z dnia 30 marca 2006 r.

Uzasadnienie:

(Uchwała Nr 0150/XLV/850/06)

1. Dyrektor MZBM posiadając pełnomocnictwo Nr 0113/50/04 z dnia 8 czerwca 2004 r. związane z działaniem w imieniu jednostki organizacyjnej tj. MZBM przedłożył byłemu Najemcy ugodę w sprawie zwrotu zwaloryzowanej kaucji mieszkaniowej wpłaconej przed dniem 12 listopada 1994 r., którą to ugoda nie została podpisana przez skarżącego ze względu na brak jego zgody co do wysokości kwoty zwrotu kaucji.
2. Sposób waloryzacji kaucji jest zgodny z ogólnie przyjętym i stosowanym przez MZBM wzorem wobec wszystkich wnioskodawców.
3. Potraktowanie skarżącego inne niż pozostałych mieszkańców, którzy wykupili mieszkanie na własność byłoby nierównym potraktowaniem stron.

Ugoda, jak to już zostało przekazane skarżącemu, jest dobrowolnym porozumieniem i nie zamyka drogi sądowej dochodzenia innej kwoty niż zaproponowana.